

oznanilo

Približajte se Bogu
 in se vam
 bo približal.
 (Jak 4,8)

3. nedelja
 med letom

leto XIII / 2010-22
 23. januar 2022

Lk 1,1–4 ; 4,14–21

POSTAVA PO MERI SRCA

Pred kar nekaj leti je p. Miha Žužek ob odlomku Nehemijeve knjige, ki smo ga slišali kot prvo berilo, pogumno dejal: **»Tudi mi živimo v težkih časih. Smo sicer še na svoji zemlji in v svoji deželi, toda duhovno izgnanstvo je vedno ostrejše. Podira se svet vrednot. Še pred nekaj desetletji se je vsaj na splošno vedelo, kaj je prav in kaj ni, kaj**

se mora in kaj se ne sme. Danes si komaj kdo še upa povedati, kaj se mu zdi prav in kaj narobe. Vsekakor pa je odgovor na to, kaj je prav in kaj narobe, odvisen od tega, kam hočemo priti. Kar nas vodi k cilju, je prav. Cilj daje smisel življenju. Cilj in smisel – to je vrhovna vrednota,

ob kateri se merijo vse druge.»

Stari katekizem z vprašanji in odgovori je mnogim rodovom Slovencev v dobi pred »ideološko sužnostjo«
posredoval versko znanje. V njem takoj na začetku naletimo na vprašanje »Čemu smo na svetu?«, ki mu sledi odgovor: **»Na svetu smo zato, da bi živeli po Božji volji in se zveličali.«** Preroki vabljivega, toda varljivega humanizma, so že pred veki začeli oznanjati, v našem času pa že na vse grlo razglašajo: **»Na svetu smo zato, da sami sebe uresničimo in se odresemo vsakega gospodovanja nad seboj. Le tako bomo ustvarili raj na zelji. Ne potrebujemo nobenega Boga, ki je človekov tekmeč in duši njegovo svobodo!«** Ti samozvani preroki so bili že večkrat postavljeni na laž, a žal jim kljub temu še vedno mnogi verjamejo. Veliko bolj po meri resničnega človeka, ustvarjenega po Božji

podobi, a zaradi greha, usodno ranjenega, je beseda večno zanesljivega Preroka: »Gospodov duh je nad menoj ... **Poslal me je, da oznanim blagovest ubogim, da naznanim jetnikom oproščenje in slepim pogled, da izpustim zatirane v prostost in oznanim leto Božjega usmiljenja.»**

Te besede so prepričljive predvsem zato, ker ne visijo v zraku, ampak na križu, oltarju ljubezni do konca, drevesu življenja in večnega upanja.

Nato je zvitek zvil,
ga vrnil služabniku in sédel.
Oči vseh v shodnici
so bile uprte vanj.
In začel jim je govoriti:
»Danes se je to Pismo
izpolnilo tako,
kakor ste slišali.« (Lk 1,8–10)

BESEDA

Beseda deluje, nas oblikuje. Beseda daje življenje, gradi, dviga, zdravi, rešuje. Beseda pa tudi ruši, uničuje, zavaja. Danes pogosto slišimo in beremo besede, ki so lažnive, ki rušijo, ki razdvajajo, ki uničujejo, ki zavajajo. In v takem okolju se človek nehote hitro navzame izkrivljanja, razvrednotenja, laži. Zato je potrebno besedo varovati, negovati, ohranjati, podarjati. Zaradi obilice besed nismo nič pametnejši, nič boljši. Besede je potrebno dati na rešeto. Iz množice besed je potrebno izbrati tisto, kar je vredno, kar daje in krepi življenje, kar dviga in bogati. Mreža na tem rešetu so besede apostola Janeza: »Beseda je bila pri Bogu.« Če je moja beseda, izgovorjena ali zapisana, bila najprej pri Bogu, če torej izhaja od njega, ki je Resnica, ki je Dobrota, potem so moje besede nekaj vredne, potem bogatijo, potem dajejo in ohranjajo življenje. Če pa moja beseda prihaja samo iz mojega srca ali iz moje pameti, ne da bi se dotaknila večne Resnice in Dobrete, ne bo nikogar obogatila, nikomur pomagala.

Besede, ki jih berem ali poslušam, spuščam skozi Janezovo rešeto. Vprašam se: Je bila ta beseda, ki sem jo prebral, ki sem jo slišal, pri Bogu? Je bil ta človek, ki jo je izgovoril ali zapisal, pri Bogu? Biti pri Bogu ne pomeni biti v cerkvi, se udeležiti bogoslužja. Seveda tudi to pomaga, da smo lahko pri Bogu. Biti pri Bogu pomeni, prizadevati si za vse, kar je lepo, dobro, pošteno, pravično. Če spoznam, da kakšna beseda ni bila pri Bogu, otresem besedo iz svojih ušes in iz svojega srca in iščem drugo, ki prihaja iz dobrega vira, z dobrim namenom. Potrebno je torej aktivno sprejemanje besed. Potrebno je razmišljanje. Potreben je pogost počitek pri Besedi, ki je bila v začetku. Kajti v njej je življenje in življenje je luč ljudi. In luč Besede sveti tudi v najtrši temi. *L. Kozar*

PREPUŠČAM SE TI, MOJ BOG

Moj Oče, prepuščam se ti.

Naredi z menoj, kar hočeš.

Karkoli že boš naredil z menoj,
se ti zahvaljujem.

Na vse sem pripravljen, vse sprejemam.

Če se le izpolnjuje tvoja volja na meni
in na vseh tvojih stvaritvah,

ne hrepenim po ničemer drugem, moj Bog.

V tvoje roke polagam svojo dušo;

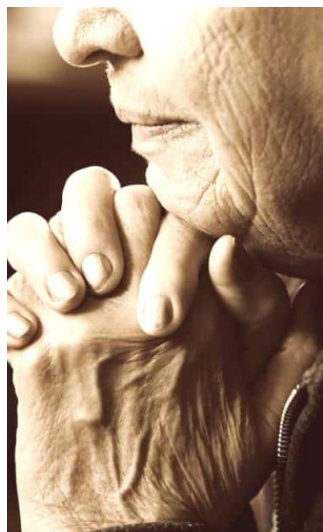
dajem jo tebi, moj Bog,

z vso ljubeznijo svojega srca,

ker te ljubim in ker me ta ljubezen žene,

da se izročam tebi, da se dajem v tvoje roke, brez zadržkov,

z brezmejnimi zaupanjem; kajti ti si moj Oče.

SVETE MAŠE

NEDELJA, 23.01.2022

3. nedelja med letom

8.00 namen še ni določen

9.30 za + Marjeto

in Antonijo Erjavec

NEDELJA, 30.01.2023

4. nedelja med letom

8.00 za zdravje (Vošnar)

9.30 za + Štefko Turk

Slovenski

pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (Matija)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Ste se danes že nasmejali?

Učiteljica: »Kdo izmed vas zna povedati, kaj je pogum?«

Janezek: »Pogum je, če nič ne znaš, pa vseeno dvigneš roko.«

Muzejski uslužbenec okara šolarja: »Ne smeš sedeti tukaj. To je stol Marije Terezije.«

»Ni problema,« odvrne šolar, »ko bo prišla, bom takoj vstal.«

»Pravijo, da vaša žena trpi zaradi slabih živcev.« »Ja, pa kaj še! Moja žena ima res slabe živce, zaradi tega pa trpim jaz.«